

Maa jeg endnu gøre en lille Bemærkning med Hensyn til det almindelige Argument, at naar Toldnedsættelserne kun ere smaa paa de enkelte Artikler, kommer det ikke Forbrugerne til gode, det bliver i Mellemhandlerens Lommer. Jeg indrømmer, at jeg godt kan tænke mig, og at det sikkert vil være Tilfældet paa forskellige Punkter, at Toldnedsættelsen kan være saa lille, at det ikke giver sig Udtryk i den Pris, som Forhandleren sælger den enkelte Vare til. Men den Fortjeneste, som Forhandleren har ved, at forskellige af de Varer, han handler med, hver gaar lidt ned i Told, skal og maa under de nuværende Konkurrenceforhold nok komme Forbrugerne til gode, om ikke paa den ene, saa paa den anden Maade. Hvis der spares noget af nogen Betydning i Omkostninger, er Konkurrencen saa stor, at det nok skal komme Forbrugerne til gode. Muligvis bliver det paa særlige Konkurrencevarer, det kommer, det afhænger af de praktiske Forhold, men det skal nok havne i Forbrugernes Lommer. De toldbeskyttede Fabrikanter kende godt dette Forhold, de vide godt, hvilken overordentlig Betydning selv mindre Nedsættelser af Toldbeskyttelsen kan have for det hele Forhold. Det ærede Medlem nævnedes et Eksempel, som laa ham som Bladudgiver særlig nær, nemlig Papirtolden. Der har det ærede Medlem ment at have fundet et udmærket Eksempel paa, hvor lidt disse Toldnedsættelser, selv de betydeligere af dem, ville komme den almindelige Befolkning til gode. Det ærede Medlem mente, at det vilde gavne ham som Bladudgiver for 8,000 Kr. . . . (Alberti: 6,000 Kr.) . . . Naa, godt 6,000 Kr. Men hans Abonnenter mente han ikke, det vilde gavne. Ja, jeg tror, at det ærede Medlem er saa god en Forretningsmand, at hvis han sparer 6,000 Kr. paa sine Omkostninger, ville hans Abonnenter sandelig under en eller anden Form faa Gavn deraf. Saa god er min Tro, som sagt, til det ærede Medlem. Der er ogsaa blandt Avisudgivere en meget levende Konkurrence, og en saa stor Besparelse i Omkostningerne faar ikke den enkelte Bladudgiver Lov til at stikke i Lommen. Den skal nok blive fordelt paa forskellige Poster, som altsammen vil have til Resultat om ikke at gøre Aviserne billigere pr. Kvartal, saa dog bedre. Nu vil det ærede Medlem, som aldrig plejer at nedsætte, hvad hans er, sige, at det Blad, han udgiver, kan ikke blive bedre . . . (Alberti: Nej!) . . . Jeg indrømmer, at det er vanskeligt, men hvis det ærede Medlem lagde alt sit Snille i

Vægtskalaen, vilde det maaske lykkes endog at gøre det Blad bedre. I hvert Fald tvivler jeg ikke om, at det vilde komme andre Mennesker til gode, og til syvende og sidst maaske ikke saa meget ham som andre. Men saa er der en Betragtning, som de ærede Herrer, der have argumenteret paa den samme Maade som det ærede Medlem for Køge, alt for let komme ud over, og det er netop Hovedspørgsmaalet i hele Sagen, nemlig, at naar vi fjerne os fra Toldbeskyttelsen, naar vi gaa ned med den Beskyttelse, som maa siges at være uforholdsmæssig høj, forhindre vi Spild af økonomiske Værdier, og, som ofte paavist, hemme vi den Forskydning, som efter den nuværende Toldlovgivning i høj Grad finder Sted af Kapital og Arbejdskraft til Fordel for den beskyttede og til Skade for den ubeskyttede Industri. Det er set fra dette Synspunkt, at Landbruget har mest Grund til at ønske Folketingets Toldlov. Det kan jeg forsikre de Herrer, at det ville De faa bekræftet, naar de se, hvorledes den toldbeskyttede Industri har opfattet Toldlovsforlaget, selv de Toldnedsættelser, som Toldkommissionens Flertal var enig med Mindretallet om. De ville se, at man tillægger dette Moment en overordentlig stor Betydning, og at man med stor Ængstelse ser hen til den Forskydning, der vil finde Sted, skønt jeg paa den anden Side føler mig fuldt overbevist om, at den ikke vil blive saa stor, at nogen virkelig solid eller god Virksomhed gaar til Grunde, men vel saaledes, at den Overvægt, den har i Konkurrencen med Hensyn til Kapital og Arbejdskraft over ubeskyttet Virksomhed ikke mindst i Landbruget, vil blive mindre end før. Det forstaaer man meget godt hos dem, der ere interesserede paa den ene Side, og hidtil har man ogsaa godt forstaaet det inden for Landbruget. Det skulde gøre mig ondt, om denne Forstaaelse hos Landbruget skulde blive mindre, end den tidligere har været.

Jeg skal nu kun til Slutning sige et Par Ord om de politiske Bemærkninger, som særlig fremkom fra det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen). Det ærede Medlem var ualmindelig skarp i sine Ord, saa skarp, at det paa enkelte Punkter nærmede sig til Fornærmelse. Det ærede Medlem brugte Udtryk om det Parti, jeg tilhører, som, at vi vilde tage Landbefolkningen ved Næsen, og at vor hele Taktik gik ud paa at sige et og mene et andet. Det bedrøver mig, at det ærede Medlem fremkom med den Art Udtalelser. Jeg tror ikke, de ramte dem, de sigtede imod,